

Streszczenie

Płasczyzna wiary, pozwalająca kierować się miłością w każdej okoliczności życia, ukierunkowuje również postawę człowieka wobec cierpienia. Na tę postawę składa się odpowiedź człowieka w dwóch sytuacjach: w obliczu cierpienia bliźniego oraz w osobistym doświadczeniu. Człowiek zakotwiczony w wierze naśladuje postawę Chrystusa nakreśloną w przypowieści o miłosiernym Samarytaninie, jak również w przyjęciu krzyża cierpienia. Sytuacja cierpienia wytrąca jednostkę ze schematów funkcjonowania i prowokuje do głębszej refleksji nad celem i sensem życia. Podjęcie trudnego doświadczenia w pozytywnym aspekcie prowadzi do przetransponowania go w siłę wzmacniającą jednostkę i otoczenie. Odczytanie cierpienia w wymiarze horyzontalnym i wertykalnym przemienia je w specyficzną moc ducha ujawniającą się pomimo doznawanej słabości.

Jacek Krawczyk pochodzący z Palikówki swoim życiem napisał wyjątkową Ewangelię cierpienia, wyrażającą się w służbie wobec potrzebujących wsparcia oraz świadectwie złożonym w takcie doświadczenia choroby onkologicznej. Podwójne przypieczętowanie postawy miłości Boga i bliźniego w konfrontacji z cierpieniem, pozwala zaliczyć Jacka do grona wyjątkowych świadków radykalnego naśladowania Chrystusa. Analiza biograficzna wskazuje, że obok bogactwa duchowych osiągnięć, towarzyszyła mu zwyczajność codziennego życia. Heroiczność czynów nie miała charakteru spektakularnych sukcesów. Pośród wykonywanych obowiązków potrafił być radosny, pomocny, życzliwy, wrażliwy, otwarty i przedsiębiorczy.

W młodym wieku, w niezwykły sposób zaświadczył na drodze wiary, że jego inspiracja Ewangelią znajdowała potwierdzenie nie tylko w zwykłych okolicznościach życia, ale również w obliczu cierpienia. Przez radykalną postawę naśladowania Jezusa, odczytywał swoją życiową misję, dając z siebie maksimum w służbie Bogu i bliźniemu. Jego heroiczne zaangażowanie w charytatywną posługę cierpiącemu człowiekowi wpływało z głębokiej relacji do Boga. Szczególną troską otaczał cierpiących i chorych przebywających w szpitalu, samotnych pensjonariuszy w domu rencistów oraz ubogich. Angażował się w obronę poczętego życia, wspomagał ludzi uzależnionych od alkoholu oraz udzielał się na rzecz honorowego krwiodawstwa. Przepełniony duchem caritas, swoją postawą wobec cierpienia drugiego człowieka, stał się współczesnym interpretatorem przesłania przypowieści o miłosiernym Samarytaninie.

Świadectwo ewangelicznej postawy wobec cierpienia stało się wyjątkowym przesłaniem w okresie zdiagnozowanej u Jacka choroby nowotworowej. Świadomy czekających go badań diagnostycznych i procedur leczniczych, poszukiwał umocnienia w przestrzeni wiary. Mając

w pamięci trudne doświadczenia, przez które przechodził w całkowitym zaufaniu Bogu, również w czasie nieuleczalnej choroby przyjmował postawę ufności i zawierzenia. Poddając się Bożemu prowadzeniu, czuł się zwycięzcą na drodze do wieczności bez względu na to, czy zostanie uzdrowiony, czy odejdzie w ramiona kochającego Ojca. Student z Palikówki, budując na wartościach ewangelicznych i radykalnie wypełniając jej orędzie, nie buntował się i nie pogrążał w pytaniach dlaczego spotkała go śmiertelna choroba. W postawie pokory odnajdywał sens życia w cierpieniu, jednocząc się z Ofiarą Jezusa na krzyżu. Postawa Jacka wobec cierpienia może stać się cenną wskazówką i umocnieniem w przeżywania cierpienia.

Algorytm czytania przez Jacka Ewangelii pozwala wzbudzić inspirację nadziei w przestrzeni cierpienia. Uczy on w prosty i bezpośredni sposób zachowań wobec cierpienia drugich i pozostawił wzór, jak przyjmować doświadczenie osobistego cierpienia. Nowość optyki Młodzieńca z Palikówki na problematykę cierpienia przyczynia się do ubogającego spojrzenia na zagadnienie ludzkiej niedoli. Całozyciowa, radykalna postawa wiary i zaufania, uwydatniła się również w cierpieniu, które Jacek określał w wyjątkowy sposób, jako «niecodzienną łaskę, uprzywilejowaną pozycję, wspianą dar miłosierdzia, sens życia i kapitał na drodze do wieczności».

Analiza postawy przesiąkniętej radykalizmem i bezkompromisowością wobec cierpienia wzbudza inspiracje w wielu przestrzeniach życia społecznego. Młodych zachęca do zaangażowania w dziedzinie wolontariatu i wskazuje jak kształtować wiarę pośród trudności charakterystycznych dla wieku dojrzewania. Pozostawione czytelne świadectwo wiary i transparentność jego postawy w cierpieniu są wzorem dla zdrowych i chorych. Przedstawienie postaci, która jest kandydatem na ołtarze Rzeszowskiego Kościoła, przyczynia się do popularyzacji Sługi Bożego i ożywia w twórczy sposób środowisko wierzących.

Słowa kluczowe: Jacek Krawczyk, teologia moralna, cierpienie, wolontariusz, zaufanie Bogu.

εβανερνελ